

[Halvgaard]

folkeskolen som så alvorligt et problem, at det, hvis der ikke gribes ind nu, kan få alvorlige konsekvenser for hele vores samfund. De senere års tiltagende kriminalitet, uro på arbejdspladserne, uddannelsesinstitutioner med alvorlige strejker, blokader o. lign. er udtryk for manglende opdragelse og respekt for lovgivningen, udtryk for en grænseløs slendrian og forkælelse, som vi aldrig har oplevet før i det danske samfund. Det må derfor mane til eftertanke hos lovgiverne. Den gældende bekendtgørelse nr. 276 om fremme af god orden i skolerne har jo vist sig at være utilstrækkelig til at skabe den fornødne arbejdsro og disciplin i folkeskolen.

Når jeg opfordrer til, at der gribes ind, skylder jeg også at foreslå, at skitsere, en løsningsmodel, og der er tre ting, som efter min mening kan bidrage til løsning af disciplin-krisen i folkeskolen, og som samtidig kan bidrage til en løsning af den kundskabskrise, som også findes.

Skolestyrelsesloven må ændres omgående, endvidere må folkeskoleloven også ændres – det kommer vi tilbage til i de efterfølgende tre lovforslag – og former for afstraffelse af urimelige, uopdragne og provokerende elever, der bevidst forstyrrer undervisningen og arbejdsroen i en klasse, må efter aftale med forældrene kunne bringes i anvendelse af læreren. Alene tilstedeværelsen deraf på skolen har præventive virkninger og kan netop for uromagere af omtalte kategori være det eneste fornødne. Hvilke midler der skal tages i brug, vil sikkert blive afgjort forskelligt fra skole til skole af forældrene, og det kan der vel ikke være noget betænkeligt ved.

Jeg vil derfor tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at den offentlige folkeskole er blevet undergraved i de senere år, og pålægger derfor undervisningsministeren at sørge for, at skolernes arbejdsklima strammes op, og at lærerne får lov til at bruge passende disciplinarmidler, når eleverne er uartige ved at overtræde de af skolens forældrekrede fastsatte ordensregler.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal, jfr. forretningsordenen, bede ordføreren om, at vi til referatet må få en lidt mere præcis angivelse af, hvorfra især det første citat var hentet, men også de øvrige citater.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i den videre debat.

J. K. Hansen (S):

Med det indlæg, vi lige har hørt fra forespørgeren, har jeg forstået, at hr. Halvgaard simpelt hen har givet op i sit tidligere job. Men det hører vi nok noget om senere.

Må jeg så straks sige, at vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke kan gå ind for det dagsordensforslag, som hr. Halvgaard lige har fremsat, og at vi vil stemme imod det.

På min gruppes vegne skal jeg sige, at vi er meget enige med undervisningsministeren i den definition og de betragtninger, som ministeren er fremkommet med i sin redegørelse som svar på fremskridtspartiets forespørgsel.

Jeg gad egentlig vide, hvad forespørgeren havde tænkt sig der skulle komme ud af spørgsmålet: »Hvad vil ministeren gøre for at forbedre arbejdsklima og disciplin?« Der ligger jo allerede heri fra spørgerens side en konstatering.

Forventer man, at ministeren og den socialdemokratiske ordfører – hvis vi i øvrigt var enige med forespørgeren i denne konstatering, og det kan jeg sige vi ikke er – skulle erklære sig rede til gennem lovgivning og administrative forordninger at opstille nogle regler for, hvordan vi får forbedret arbejdsklimaet og disciplinen i folkeskolen? Det er beklageligt at måtte sige det, men en sådan indstilling hos fremskridtspartiets skolepolitiske ordfører må bero på en fundamentalt forkert opfattelse af folkeskolens opbygning.

Jeg vil gerne fastslå, at folkeskolen er en kommunal skole, og det, at den er det, er afgørende for mange af de forhold, der knytter sig til den. I daglig tale kan vi godt tale om folkeskolen som et samlet begreb, men det er ikke én skole, vi taler om, men derimod tusind skoler, hver med sine forskelligheder og særpræg, og lad mig sige: gud ske lov for det.